सत्याभिसंधस्य सत्यसंकल्पस्य॥६॥ मृगयामुद्दिश्य धावता ॥ ७ ॥ जनस्थानवधं खरदूषणौ निहतौच श्रुत्वा रावणेनामर्षापद्दता वैरेणापद्दता तु ॥ ८ ॥ मायया मृगरूपेण मारीचेन करणेन रामं वंचयित्वेत्यर्थः ॥९॥१०॥११ ॥ १२॥ तस्याहेतोस्तदन्वेषणहेतोः ॥ यथारूपां यादृग्रूपां यादृग्वर्णां यादृक्क्रिङ्गवतीं च तां सीतां ॥१३॥ राघवस्य

तस्यसत्याभिसंधस्यवृद्धस्यवचनात्पितुः॥ सभार्यःसहचभ्रात्रावीरःप्रव्रजितोवनं॥ ६॥ तेनतत्रमहारण्येमृगयांपरिधावता॥ राक्षसानिहताःशूराबहवःकामरूपिणः॥ ७॥ जनस्थानवधंश्रुत्वानिहतौखरदूषणौ॥ ततस्त्वमर्षापद्दताजानकीरावणेनतु॥ ८॥ वंचयित्वावनेरामंमृगरूपेणमायया॥ समार्गमाणस्तांदेवींरामःसीतामनिंदितां॥ ९ ॥ आससादवनेमित्रंसुग्रीवंनामवानरं॥ ततःसवालिनंहत्वारामःपरपुरंजयः॥१०॥आयच्छत्कपिराज्यंतुसुग्रीवायमहात्मने॥ सुग्रीवेणाभिसंदिष्टाहरयःकामरूपिणः॥ ११॥ दिक्षुसर्वासुतांदेवींविचिन्वंतःसहस्रशः॥ अहंसंपातिवचनाच्छतयोजनमायतं॥१२॥तस्याहेतोर्विशालाक्ष्याःसमुद्रंवेगवान्प्लुतः॥ यथारूपांयथावर्णांयथालक्ष्मवतींचतां॥ १३॥ अश्रौषंराघवस्याहंसेयमासादितामया॥ विररामैवमुक्त्वासवाचंवानरपुंगवः॥ १४॥ जानकीचापितच्छ्रुत्वाविस्मयंपरमंगता॥ ततःसावक्रकेशांतासुकेशीकेशसंवृतं॥उन्नस्यवदनंभीरुःशिंशपामन्ववेक्षत॥१५॥ निशम्यसीतावचनंकपेश्चदिशश्चसर्वाःप्रदिशश्चवीक्ष्य॥ स्वयंप्रहर्षंपरमंजगामसर्वात्मनाराममनुस्मरंती॥१६॥सातिर्यगूर्ध्वंचतथात्यधस्तान्निरीक्ष्यमाणातमचिंत्यबुद्धिं॥ ददर्शपिंगाधिपतेरमात्यंवातात्मजंसूर्यमिवोदयस्थं॥ १७॥इत्यार्षेश्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येसुंदरकांडेएकत्रिंशःसर्गः॥ ३१॥ ॥७॥ ॥७॥ ॥७॥ ॥७॥ ॥७॥ ॥७॥

मुखादहमश्रौषं ॥ सेयमासादिता दृष्टा इहेतिशेषः ॥१४ ॥ केशसंवृतं असंस्कारतः प्रकीर्णत्वात् ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ सयमानः ॥ इतिश्रीरामाभिरामेश्रीरामीये वाल्मी० सुंदरकांडे एकत्रिंशः सर्गः ॥ ३१ ॥